

[Gade]

kan meddele, at i SF's folketingsgruppe støtter alle forslaget.

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er en historisk debat, Folketinget fører i dag. Det kunne også have været en central politisk debat. Debatten er historisk, fordi det er 84 år siden, Folketinget sidst besluttede at rejse rigsretstiltale mod ministre.

Kan nogen virkelig forestille sig, at der i alle de mellemliggende 80 år ikke har været en eneste minister, der har brudt loven, har tilsidesat sine forpligtelser over for befolkningen og over for Folketinget? Det tror vi faktisk ikke på i Fremskridtspartiet. Betyder rigsretstiltalen mod hr. Ninn-Hansen, at Folketinget er ved at slå over på en ny kurs, betyder denne rigsretssag, at vi for fremtiden kan regne med, at Folketinget kræver en ny moral, en højere moral af regeringens medlemmer?

Når vi siger, at vi mener, denne debat kunne være en central politisk debat, er det, fordi debatten reelt handler om et af de største problemer, en af de største udfordringer, Danmark har stået over for i nyere tid. Det reelle problem er jo slet ikke hr. Ninn-Hansen eller hans forvaltning af udlændingeloven. Nej, hr. Ninn-Hansen er såmænd bare gjort til syndebuk; det er det, man har ønsket i denne sag. Det reelle problem er i virkeligheden udlændingelovgivningen, en alt for liberal lov gennemført under en borgerlig regering og villigt bakket op af Folketingets store flertal.

Det store politiske flertal sagde i 1983: Vi gennemfører en lov, der har det formål at give udlændinge en større retsbeskyttelse i Danmark. Det store flertal sagde: Vi skal gøre det lettere at gennemføre familiesammenføringer, vi skal gøre det lettere at opnå og bevare opholdstilladelse, vi skal gøre det lettere at hente slægtninge og familie hertil for udlændinge, der opholder sig i Danmark. Det var det, hr. Ninn-Hansen og den regering, han sad i, ønskede, da man gennemførte den utrolig tåbelige udlændingelov, der blev gennemført i 1983, og som hr. Ninn-Hansen nu sættes under tiltale for at have overtrådt. En udlændingelov, der rider Danmark som en mare, en lov der skaber større og større problemer og konflikter i hverdagen.

Den udlændingelov, hr. Ninn-Hansen nu tiltales for at have overtrådt, er måske den lov,

der har påført det danske samfund flest problemer i dette århundrede. I stedet for at diskutere konsekvenserne af en forføjlet lov, udpeger man nu en syndebuk, hr. Ninn-Hansen. Hvorfor? Fordi loven var ubrugelig fra starten; den var dømt til at mislykkes.

Udlændingeloven skabte problemer på alle planer i samfundet, selvfølgelig også i centraladministrationen. Hr. Ninn-Hansen og centraladministrationen har da udmærket været klar over, at udlændingeloven ikke duede, men man havde jo selv gennemført den; man ønskede ikke at ændre den. Så forsøgte man at undgå at overholde den, styre udenom og senere give Folketinget oplysninger, der kunne camouflere, at man overtrådte loven. Det var uærligt spil. Det ærlige og det rigtige spil havde været at gå til Folketinget og se, om der kunne skabes et flertal sammen med Fremskridtspartiet og måske sammen med andre, der var klar over, hvor umulig udlændingelovgivningen var. Men det ville regeringen og hr. Ninn-Hansen ikke.

På en måde er det skæbnens ironi, at hr. Ninn-Hansen nu skal stilles for en rigsret som en slags offerkalv for det politiske flertals dårlige samvittighed, for alle her i Folketinget ved jo inderst inde, at udlændingelovgivningen burde laves om, helt om. Men ingen bortset fra Fremskridtspartiet har lyst til at lytte til, hvad der sker – ikke endnu i hvert fald.

I Fremskridtspartiet mener vi, at det politiske ansvar er placeret, og at konsekvenserne af den rejste kritik er draget. At hr. Ninn-Hansen allerede er straffet rigeligt for sine forseelser; hr. Ninn-Hansen er i dag 71 år gammel, og det tjener ikke noget som helst fornuftigt formål at straffe ham. At sagen er fuldt tilstrækkeligt oplyst. At det ikke er usandsynligt, at der er så mange formildende omstændigheder, at hr. Ninn-Hansen ville blive frifundet af Rigsretten eller højst idømt en ubetydelig straf.

Men først og fremmest mener vi, at det at rejse tiltale ved Rigsretten er en helt og aldeles forføjlet måde at handle på. Det virkelige problem er jo ikke, om hr. Ninn-Hansen var skyldig i, at nogle tamilske ansøgere blev forsinket eller forhindret i at få opholdstilladelse. Det virkelige problem er jo, at udlændingeloven var ubrugelig, allerede fra den blev vedtaget i 1983; det er der ingen tvivl om. Og udlændingelovgivningen er stadig væk ubrugelig, men i